

Frei Tamás: Iráni lecke

2014 november 02. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

„A földkerekség közel 75 százalékát uraló, a világ gazdasági termelésének 25 százalékát adó Amerikával mi nem vagyunk egyenlő partnerek.”

Első pillantásra távolinak tűnhet a párhuzam, de mégis tanulságos. Azoknak főleg, akik az utóbbi napok

magyarországi eseményeit és a világsajtó reakcióit figyelve enyhe aggodalmat éreznek hazánk nemzetközi jó hírével kapcsolatban. Sőt, azoknak még érdekesebb lehet, akik ilyen-olyan szinten döntéseket is hoznak ezeknek az ügyeknek a „kezelését” illetően.

Az amerikai vízumügyre és az internetadóra gondolok. És arra a láthatóan értetlenséggel fogadott jelenségre, hogy amikor már az amerikai média is beszáll egy ügybe, akkor a helyi közvélemény-doktorok, akik amúgy ügyesen és tehetségesen levezényelnek bármilyen problémát és hangulatváltozást, már nehezen rúgnak labdába.

Itt van, ugye – ez lenne a párhuzam –, a múlt heti iráni kivégzés, a 27 éves Rejhaneh Dzsabbari felakasztása. Az iráni hatóságok az általuk kontrollált médiában elképesztő erőfeszítéseket tettek arra, hogy elmagyarázzák: nem igaz az amerikai média által sugallt és ennek következtében az egész világsajtót bejáró verzió a nemi erőszakról. Vagyis, hogy a felakasztott nő az általa meggyilkolt férfi meg akarta erőszakolni, és csak önvédelemből ölt. Az iráni tévé, a kormányközeli sajtó mindhiába ismételte a teheráni ügyészség verzióját a kitervelt gyilkosságról, mindez semmit sem számított. Az a tény, hogy Dzsabbari a gyilkosság előtt két héttel éles kést vásárolt, és az a tény, hogy mélyen hátba szúrta az áldozatát, sőt, a kiterveltnél tényleg gyilkosságot SMS-üzenetben újságolta el egyik barátjának, mármint hogy végre megtette, nos, ezek mind semmit sem jelentettek.

A valamilyen okból Amerikával konfliktusba keveredő, és ezért első körben mindig puha, nehezen értelmezhető, néha igencsak ellentmondásosan alkalmazott erkölcsi és etikai értékrendek alapján bírált országok irányítói általában meglepődnek, amikor ellenük fordul a világ közvéleménye. Irán hiába küzd hörögve a nemzetközi médiaáradással, ha vezetői nem értik, hogy miért is épp nekik kerültek célkeresztbe.

Irán például hiába mutogat ujjal Szaúd-Arábiára, hogy ott idén már ötven nyilvános lefejezés történt, hogy azon az erkölcsi alapon, amit Amerika Iránnal szemben alkalmaz, az Amerika-barát Szaúd-Arábiában is épp ugyanannyi problémát találni, mindez semmit sem számít.

Nem számít, mert nem egyenlő partnerek.

Az elmúlt napokban, amikor az amerikai vízummegvonási ügy kapcsán születő hivatalos magyar nyilatkozatokat olvastam arról, hogy „egyenlő partnerek” között ez így nem szokás, akkor az a halvány érzésem támadt, hogy valamit elég sokan nem értenek mifelénk. A világ tengereit és Amerika szárazföldjét, vagyis a földkerekség közel

75 százalékát uraló, a világ gazdasági termelésének 25 százalékát adó Amerikával mi nem vagyunk egyenlő partnerek. Sajnos. És akárhogy pattogunk, dühöngünk, tiltakozunk, harcolunk, akkor sem leszünk. Csak egyre ügyefogyottabb és megbolondult apró bolhának néznek majd minket az elefánt mellett, akivel lehet, hogy egyszerre, egy irányba megyünk át a hídon, de az azért nem miattunk, és nem a mi lépéseinket?!

Irán sokadszor tanulta meg ezt a leckét a múlt héten.

Frei Tamás- metropol.hu

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lajkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lajk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu]]>

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD
A trianoni gyalátról tabumentesen

„Egy film amelyet minden magyarnak látma kell”

Ajánló